

Примљено: 22.7.2024		
Орг. јед.	Број	Прилог
01-523/11		

UNIVERZITET U NOVOM SADU
FILOZOFSKI FAKULTET

Dr Zorana Đinđića 2, 21000 Novi Sad

– dekanici i predsednici Izbornog veća prof. dr Ivani Živančević Sekeruš
– članovima Izbornog veća Filozofskog fakulteta u Novom Sadu

Na osnovu člana 130 *Statuta Filozofskog fakulteta*, kao i pouke o pravnom leku u Odluci o izboru u zvanje i na radno mesto asistenta, Izbornom veću podnosim

PRIGOVOR

na Odluku o izboru u zvanje i na radno mesto asistenta

Dana 8. jula 2024. godine dostavljena mi je Odluka o izboru u zvanje i na radno mesto asistenta za užu naučnu oblast Filozofske nauke, objavljenom u listu *Poslovi* od 31. januara 2024. godine, u kojoj se bira kandidatkinja Ana Miljević. Uz Odluku dostavljen mi je i odgovor Komisije na moj Prigovor na izveštaj Komisije o kandidatima prijavljenim na konkurs.

Kako Odluka Izbornog veća ne sadrži obrazloženje izuzev navođenja osnovnih činjenica vezanih za konkurs, te donesene odluke, uverenja sam da je stav Izbornog veća saglasan sa odgovorom Komisije. Smatrajući da je Odgovor neadekvatan i da njegovim usvajanjem odluka Izbornog veća ne odražava stvarno stanje stvari u skladu sa akademskim standardima, motivisan sam da ovim putem odgovorim na iznete tvrdnje Komisije protiv mog Prigovora i ukažem Izbornom veću na sledeće nepravilnosti.

I

Nepravilno bodovanje radova

Iz Odgovora se jasno vidi da Komisija selektivno odgovara na iznete primedbe ili ih blatantno ignoriše. Ovo je naročito izraženo u tački IV, gde Komisija taksativno navodi tvrdnje iz Prigovora sve do vrednovanja spornih radova, te svesno i u celosti zanemaruje primedbe na **nepravедно dodeljene bodove kandidatkinji**. Paragraf se završava izjavom:

„Komisija ponovo ističe da je bodovanje kandidata i radova izvršeno shodno važećim pravilnicima.”
(str. 4)

Međutim, Komisija ne obrazlaže dalje ovu tvrdnju, ne pružajući nikakve argumente u prilog, niti se osvrće na same radove, ističući da „ostaje pri analizama i zaključku iznesenim u Izveštaju” (str. 1).

S obzirom da sam u tački IV Prigovora temeljno argumentovao svoje primedbe, ovde ću ukratko sažeti. Radi se o sledećim spornim radovima, a koje ovaj put dostavljam i kao priloge, kako bi članovi Izbornog veća mogli sami da procene (ne)ispravnost njihove kategorizacije:

1. Ana Miljević, R. Jovanov (2016), „Christian Krijnen: The Very Idea of Organization“, u: *Phenomenological Reviews*, Edited by Iulian Apostolescu, Anthony Steinbock, 2/2016, S.53 Lausanne, 2016.

ISSN: 2297-7627

published on-line: <http://reviews.ophen.org/2016/07/08/christian-krijnen-idea->

organization/

(M13 - 4)

2. Ana Miljević, Bojan Miljević (2020), „Evangelos D. Protopapadakis: From Dawn till Dusk: Bioethical Insights into the Beginning and the End of Life“, у: *Jahr: European Journal of Bioethics*, 2020, Vol. 11, No. 21. pp.263-269.

UDK: 179:61

ISSN: 1847-6376

DOI:<https://doi.org/1021860/j> (M23 - 4)

Dva teksta uopšte **nisu naučni radovi, nego nerecenzirani prikazi knjiga**. To je vidljivo i iz njihovih samih naslova, kao i iz naziva časopisa *Phenomenological Reviews* (engl. *Fenomenološki prikazi/pregledi*). Iz citata se vidi i da je prvi tekst „published on-line“ – iz tog razloga sam i priložio samo slike vebsajta. Drugi tekst je dostupan u štampanom obliku i tu se odmah uočava, u gornjem desnom uglu, naslov sekcije: „Book Review / Prikaz knjige“. Oba časopisa naglašavaju da ti radovi ne prolaze proces recenzije. Komisija je ove prikaze, koji spadaju u stručne radove i ne boduju se,¹ kategorisala kao **M13** (monografska studija/poglavlje u knjizi M11) i kao **M23** (naučni rad u međunarodnom časopisu), te bespravno dodelila kandidatkinji bodove na indeks kompetentnosti.² *Pravilnik o kategorizaciji i rangiranju naučnih časopisa* jasno kaže: da bi rad mogao biti klasifikovan kao naučni, mora imati „bar dve pozitivne recenzije“. Ipak, navedeno nije sprečilo Komisiju da izjavi kako Ana Miljević „ima objavljenih petnaest naučnih radova“ (Izveštaj, str. 24). Nije jasno po kojim „važećim pravilnicima“, kako tvrdi Komisija, prikaz knjige može biti kategorisan kao M13, odnosno, M23.

Želim da skrenem pažnju Izbornom veću i na Izveštaj komisije sa **drugog izbora u zvanje** Ane Miljević iz 2018 godine (Prilog 3). Ne smatram neprimerenim svoje pozivanje na taj Izveštaj, s obzirom da je sastav Komisije bio većinski isti kao i na aktuelnom konkursu: prof. dr Željko Kaluđerović, prof. dr Una Popović i doc. dr Mina Đikanović. Dakle, dva od tri člana su ista, te je predložen i isti kandidat. Tada, isti prikaz knjige Kristijana Krijnena kandidatkinji je kategorisan kao M26 (naučna kritika i polemika u međunarodnom časopisu) (Izveštaj 2018, str. 5). Čini se kao da je prikaz knjige iz 2016. godine u međuvremenu dobio na značaju, pa je **2018. godine bio M26, a danas je M13**. Međutim, jasno je da tekst ne pripada nijednoj kategoriji.

Analizom navedenog Izveštaja otkriva se i da je Ana Miljević tada navela **dva rada u štampi**:

1. Ана Миљевић (2018), „*Physis* у филозофији Милећана“ у: *Архе*, Филозофски факултет-Одсек за филозофију, Нови Сад, 29, год. 15. (у штампани) ISSN 1820-0958 (M51)
2. Ана Миљевић (2018), „Одређења животне снаге сагледавања у Хомеровим еповима“ у: *Архе*, Филозофски факултет-Одсек за филозофију, Нови Сад, 30, год. 15. (у штампани) ISSN 1820-0958 (M51)³

¹ *Pravilnik o kategorizaciji i rangiranju naučnih časopisa* (Sl. glasnik RS, br. 49/19), str. 16.

² *Pravilnik o postupku, načinu vrednovanja i kvantitativnom iskazivanju naučnoistraživačkih rezultata istraživača* (Sl. glasnik RS, br. 24/2016, 21/2017 i 38/2017), str. 38–39.

³ Kandidatkinja ima rad gotovo identičnog naziva: „Одређење животне снаге у Хомеровим еповима“ objavljen godinu dana ranije, u *Godišnjaku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, XLII(2), str. 47–58.

Međutim, **drugi rad nikada nije objavljen**. Prelistavanjem navedenog izdanja časopisa *Arhe*, kao i kasnijih izdanja, taj rad ne može se pronaći. Štaviše, to se može zaključiti i iz bibliografije kandidatkinje sa aktuelnog Konkursa koja dotični rad nigde ne pominje. Komisija je tada navela da je kandidatkinja „priložila odgovarajuće potvrde o prihvatanju radova za štampu” (Izveštaj 2018, str. 7). Ana Miljević se i na aktuelnom konkursu pojavljuje sa dva rada u štampi, takođe u časopisu *Arhe*, obezbedivši time dodatne bodove. Zadnji objavljeni rad kandidatkinje je iz 2021. godine. To znači da je kandidatkinja od zadnjeg konkursa 2018. godine *objavila* ukupno dva rada.

Ignorisanje Komisije da adresira sporne prikaze knjiga, uz insistiranje na ispravnosti bodovanja, a bez potkrepljenja te tvrdnje u svom Odgovoru, sugerise da je **načedeno namerno učinjeno**. Drugim rečima, prikazi knjiga svrstani su u naučne radove, a Ani Miljević bodovi svesno dodeljeni kako među kandidatima ne bi postojala prevelika i uočljiva diskrepancija u pogledu broja radova i indeksa kompetentnosti, te kako bi se stvorio utisak da je kandidatkinja plodniji autor nego što to zaista jeste. Komisija je na ovaj način svojim postupanjem prekršila akademska i zakonska načela vrednovanja uspeha, demonstrirajući ili nepoznavanje ili nepoštovanje postojećih pravilnika, dok kandidatkinja narušava kredibilitet časopisa katedre za filozofiju.

II

Pristrasnost i sukob interesa

U Prigovoru sam naglasio prisustvo sukoba interesa između kandidatkinje Ane Miljević i člana Komisije, prof. dr Željka Kaluđerovića.⁴ To se jasno vidi iz sledećih činjenica: (1) kandidatkinja je bivši asistent profesora tokom njenog prethodnog izbora u zvanje (2016–2022) i (2) demonstrator, (3) prof. Kaluđerović je mentor kandidatkinji na doktoratu i masteru, (4) te su zajedno koautori na više radova i (5) članovi redakcije časopisa *Arhe*, u kojem kandidatkinja jedino i objavljuje. Tu bogatu saradnju Komisija priznaje (Odgovor, str. 2).

Uvidom u izveštaje Komisija sa prvog izbora Ane Miljević u zvanje asistenta iz davne 2015. i reizbora 2018. godine, otkriva se i da je prof. Kaluđerović **stalni član svih Komisija**, uključujući i aktuelnu 2024. godine, te da je bio i predsednik prve Komisije. Čitajući hvalospev kojim je Komisija analizirala rad Ane Miljević 2015. godine (Prilog 4), može se videti da ta saradnja ima daleko ranije korene. Tako, Komisija čak **citira njen diplomski rad „Parmenid”** iz 2004. godine i detaljno opisuje držanje kandidatkinje na osnovnim (1995–2004) i master studijama (2013–2014) (Izveštaj 2015, str. 9). Budući da Ana Miljević i prof. Kaluđerović dele isto interesovanje za antičku filozofiju, stiče se utisak da je iskazana naklonost prema kandidatkinji pretežno prof. Kaluđerovića, tadašnjeg predsednika Komisije.

U Prigovoru tvrdim da nakon *višedecenijske* bliske i intenzivne saradnje na različitim nivoima, uključujući osnovne, master i doktorske studije, mentorstva, koautorstva, asistenture, kao i članstva u Komisijama, prof. Kaluđerović, kao član aktuelne Komisije, **nije u stanju dati svoj nepristrasan i objektivan sud**.

⁴ U Prigovoru sam se suzdržao da ličnim imenom oslovim i izdvojim bilo kog člana Komisije iz profesionalnosti i poštovanja. S obzirom da je Komisija to prva učinila, ne smatram se više dužnim i odgovornim da to činim. Ipak, to se ne treba tumačiti kao lični atak na prof. Kaluđerovića – ni ovde, niti u paragrafima koji slede – već samo objektivnim iznošenjem činjenica u kontekstu konkursa.

Komisija pokušava da opravda ove činjenice razvodnjavanjem i pojedinačnim sagledavanjem, tvrdeći tako da je koautorstvo „primer ustaljene akademske prakse i dobre saradnje” ili da „članstvo mentora u komisiji za izbor u zvanje – predstavlja krajnje uobičajenu akademsku praksu” (str. 2–3). Međutim, ja se slažem sa ovim tvrdnjama. Naime, i sam sam naveo u Prigovoru da svaka od tih tvrdnji, posmatrana pojedinačno, „nije nužno otežavajuća okolnost” (str. 4). Sigurno da saradnju unutar akademske zajednice treba pozdraviti kao poželjnu praksu, i tačno je da je nemoguće u potpunosti izbeći ovakva „preklapanja”, posebno ne u niši kao što je filozofija.

Ali, radi se upravo o tome da se **pobrojane stavke ne smeju uzimati samo pojedinačno, već kao celina, jer je reč o konkretnom slučaju**. Tada one oslikavaju sliku pristrasnog i neobjektivnog konkursa, imajući u vidu člana i predsednika Komisija koji svojim pohvalama godinama favorizuje jednog kandidata iznad ostalih.

U svom Odgovoru, Komisija istrajno nastoji prikazati Anu Miljević i kao potencijalnu žrtvu diskriminacije, s ciljem da izvrne suštinu Prigovora. Komisija tvrdi da je „bila dužna da ceni” svaku prijavu i da bi odbacivanje prijave Ane Miljević narušilo njeno zakonsko pravo na zapošljavanje (str. 2, 4), kao i da kandidatkinja „ne bi smela biti diskriminisana” na osnovu činjenice da poseduje radno iskustvo ili na temelju ostvarene saradnje sa kolegama (str. 3, 5). Kao i u prethodnom slučaju, ja se slažem sa ovim tvrdnjama – svaki vid diskriminacije je nedopustiv.

Pomenuto isključenje i diskriminacija kandidatkinje nisu jedina opcija, kako Komisija nastoji predstaviti. Očigledno je da ni u jednom momentu tokom konkursa, kao ni u pisanju Odgovora, članovima Komisije nije palo na um **da bi prof. Kaluđerović trebalo da se povuče** iz članstva u Komisiji, a ne da kandidatkinja Miljević odustane od svoje prijave ili bude diskriminisana. Odgovornost ne leži na prijavljenom kandidatu koji ne može unapred znati ko će odlučivati o njegovoj prijavi (barem u teoriji; v. Prigovor, str. 5), nego na savesnom članu akademske zajednice koji u cilju ima očuvanje objektivnosti i nepristrasnosti konkursa, kao i integritet katedre i institucije u čije ime dela. Kao što je navedeno u članu 23 *Kodeksa o akademskom integritetu*: „Član akademske zajednice **dužan je da izbegava sukob interesa**.” Isti član tvrdi da sukob interesa „postoji u slučaju da privatni interes člana akademske zajednice ili sa njim povezanog lica utiče, ili može uticati, na odgovorno, savesno, profesionalno i **nepristrasno** obavljanje profesionalnog rada i ispunjavanje akademskih dužnosti”. S druge strane, član 30 *Osnove za Kodeks o akademskom integritetu na visokoškolskim ustanovama u Republici Srbiji*, u ličnu povezanost ili poseban odnos koji može uticati na objektivnost ubraja i „**blisko prijateljstvo**”. Član 28 iste *Osnove*, takođe jasno kaže da su članovi akademske zajednice, „u slučaju da takav odnos već postoji **dužni da ga otklone**”, odnosno, „**dužni su da izbegavaju situacije** koje mogu za posledicu da imaju kršenje objektivnosti i nepristrasnosti”, a posebno u odnosu koji uključuje „odlučivanje o statusu lica koja su hijerarhijski podređena, njihovom **profesionalnom napredovanju**”. Prof. Kaluđerović je stoga **u svakom trenutku imao pravo i dužnost da zatraži izuzeće iz članstva** u Komisiji, osetivši etičku i moralnu odgovornost, te sumnju u vlastitu sposobnost da ostane nepristrasan bivajući suočen sa prijavom svog višedecenijskog favorita. Katedra za filozofiju broji 3 redovna i 2 vanredna profesora, te 7 docenata, pa je profesor lako mogao biti zamenjen nekim od svojih kolega. No, to se ni u jednom trenutku nije dogodilo. Neophodnost prisustva prof. Kaluđerovića kao člana Komisije ne može se pravdati ni eventualnom tvrdnjom kako je konkurs namenjen za asistenta na antičkoj filozofiji, s obzirom da težište istraživanja konkursom nije precizirano. U Prigovoru sam takođe istakao i da dva konkursa na katedri za filozofiju nose isti naziv (str. 5).

Član 17 *Kodeksa* u neakademsko ponašanje ubraja i „lažno predstavljanje akademskih dostignuća”. Svrstavanje spornih prikaza knjiga u naučne radove i njihovo bodovanje predstavljaju kršenje ovog člana. Imajući u vidu da Komisija insistira na ispravnosti bodovanja pritom odbijajući da to i potkrepi, da predlaže Anu Miljević uprkos tome što nije napredovala u zvanju, niti je završila studije u zakonskom roku tokom prethodnog izbora u zvanje asistenta, kao i višedecenijsku blisku saradnju kandidatkinje sa članom Komisije, smatram da su ove stavke etičkog kodeksa narušene. Navedene primedbe lako su se mogle izbeći. Međutim, kontinuirano prisustvo prof. Kaluđerovića *svim* Komisijama u kojima je birana Ana Miljević, a uz sve navedeno, stvara utisak da bi kandidatkinja teško prošla Komisiju u kojoj profesor ne igra aktivnu ulogu. †

III

Nagrađivanje akademske stagnacije

Iz Odgovora se jasno uočava kako Komisija izbegava da odgovori na suštinu prve tačke Prigovora, skrivajući se iza formulacije da je pravni osnov osiguran:

„Komisija se ne smatra pozvanom da odgovara na dalja tumačenja u vezi sa navedenim koja iznosi kandidat Andrija Jurić, budući da je pravni osnov osiguran.” (str. 2)

Izbor u zvanje na akademskoj instituciji nije samo pravni postupak u kojem imaju biti zadovoljeni isključivo pravni osnovi. Postojanje pravnog osnova predstavlja početni i eliminacioni uslov za izbor u zvanje, dok je od presudne važnosti kvalitativni osnov u kojem se imaju vrednovati akademska postignuća prijavljenih kandidata. Izbor u zvanje trebao bi predstavljati i postupak u kojem se naučni rad i angažman nagrađuju, a akademska inertnost i pasivnost ne tolerišu.

Prigovor se odnosio na to da kandidatkinja Ana Miljević ne demonstrira zainteresovanost za akademski rad i uprkos činjenici da je već bila zaposlena kao asistent na Filozofskom fakultetu, u izboru i reizboru, te raspolagala resursima fakulteta koje je mogla iskoristiti za vlastiti akademski razvoj, ona to nije učinila. **Tridesetogodišnje studiranje sa desetogodišnjim trajanjem doktorskih studija** koje još uvek nisu okončane, zajedno sa decenijskim radom u zvanju asistenta i demonstratora, a koji nije urodio nikakvim akademskim razvojem, jasno ukazuju na **akademsku besperspektivnost izabrane kandidatkinje**.

Želim da skrenem pažnju Izbornom veću i na **prvi izbor Ane Miljević** u zvanje asistenta, davne 2015. godine (Prilog 4), kada je prof. Kaluđerović bio predsednik Komisije. Prigovor na njen tadašnji izbor podneo je protivkandidat Aleksandar Risteski, što je privuklo i određenu medijsku pažnju pod parolom da Filozofski fakultet bira lošijeg kandidata, te da je konkurs namešten.⁵ Prigovor kolege Risteskog je odbijen. Bez ikakvog dubljeg ulaska u detalje tog slučaja, činjenica ostaje da danas, gotovo deset godina kasnije, imamo kolegu Risteskog koji je u međuvremenu doktorirao i napredovao u zvanje docenta na katedri za filozofiju Filozofskog fakulteta u Kosovskoj Mitrovici.⁶ S druge strane, Ana Miljević i nakon deset godina ponovo konkuriše na isto radno mesto

⁵ <https://www.021.rs/story/Novi-Sad/Vesti/129600/FOTO-Studenti-Filozofskog-fakulteta-protiv-spornog-zaposlenja-docentkinje.html> i <https://www.mojnovisad.com/vesti/filozofski-fakultet-anonimnim-pismom-protiv-spornog-zaposlenja-docentkinje-id8081.html>

⁶ https://fifa.pr.ac.rs/dt_team/aleksandar-risteski/

asistenta, bez ikakvog akademskog napretka. Vreme je pokazalo da je kolega Risteski bio u pravu barem u jednoj tvrdnji: da je **Izorno veće tada odabralo kandidata bez perspektive.**

Kako stoji, svojom trenutnom odlukom Izorno veće **nagrađuje taj neuspeh Ane Miljević ponovnim izborom** u zvanje asistenta za istu užu naučnu oblast i na isto radno mesto. Činjenica da kandidatkinja nije napredovala u zvanju ni nakon deset godina od svog prvog izbora u zvanje asistenta, trebalo bi predstavljati **otežavajuću okolnost**, a nagrađivanje neuspeha ponovnim izborom – **negativnu selekciju**. Umesto da navedeno oceni kao otežavajuću okolnost i istakne kako Ana Miljević tokom prethodnog izbora u zvanje nije uspela ni da završi studije u zakonski predviđenom roku, Komisija **to nastoji maskirati kao prednost** u radnom iskustvu nad ostalim kandidatima (str. 5). Davanje nove prilike uz pozivanje na minimalne pravne osnove potpuno dezavuirira postupak izbora u zvanje, a bavljenje naukom obesmišljava. Izuzev pravnog osnova, nedostaje etička, moralna i akademska podloga za kandidatkinju, dok se istovremeno dovodi u pitanje i poruka koju Filozofski fakultet šalje njenim ponovnim izborom.

Asistente u budućem akademskom radu očekuju znatno viši kriterijumi pri izboru u nastavnička zvanja, te je neproduktivnost i nezainteresovanost na ovom nivou dobar pokazatelj da li će neko moći da se na višem nivou nosi sa pojačanim uslovima za reizbor ili je u pitanju kandidat koji, uprkos postojanju pravnog osnova, nije osoba koja bi mogla doprineti naučnom razvoju katedre, fakulteta i univerziteta.

~ ~

Komisija u svom Odgovoru ni na jednom mestu ne potkrepljuje svoje tvrdnje pozivanjem na važeće pravilnike; selektivno odgovara, ignorišući nepravilnosti bodovanja i ne pružajući analizu spornih radova, te izbegava da adresira suštinu Prigovora. Smatram kako Komisija nije adekvatno odgovorila na iznete primedbe. Postaje jasno da Komisija u svom Odgovoru nastoji Izbornom veću zamagliti suštinu Prigovora ponavljanjem formulacije o „postojanju pravnog osnova” i prikazujući kandidatkinju kao potencijalnu žrtvu diskriminacije, kao i učiniti moje tvrdnje malicioznim neprestano ih označujući kao „neprimerene” – a sve u cilju kako pobrojane stavke ne bi došle do izražaja. To je očigledno i iz same činjenice da ih Komisija u svom odgovoru svesno ignoriše i odbija da komentariše.

Smatram kako je važno da Izorno veće pred sobom ima i ove činjenice kako bi pravilno moglo da proceni (ne)primerenost mog Prigovora.

Apelujem na Izorno veće da ponovo razmotri iznesene primedbe, te predlažem da se konkurs ponovi u novom sastavu Komisije, uz izuzeće prof. Kaluđerovića.

U Novom Sadu, 18. jul 2024.

Andrija Jurić

Prilozi:

1. *Sporni prikaz knjige izabrane kandidatkinje Ane Miljević: „Christian Krijnen: The Very Idea of Organization”, kategorisan kao M13.*

2. *Sporni prikaz knjige izabrane kandidatkinje Ane Miljević: „Evangelos D. Protopapadakis: From Dawn till Dusk: Bioethical Insights into the Beginning and the End of Life”, kategorisan kao M23.*
3. *Izveštaj komisije o kandidatima prijavljenim na konkurs za izbor u zvanje asistenta, sa reizbora Ane Miljević iz 2018. godine. Izveštaj je bio dostupan na uvid javnosti od 19.11. do 5.12.2018. godine.*
4. *Izveštaj komisije o kandidatima prijavljenim na konkurs za izbor u zvanje asistenta, sa prvog izbora Ane Miljević iz 2015. godine. Izveštaj je bio dostupan na uvid javnosti od 3.12. do 18.12.2015. godine.* †